

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIII/125/11 Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych z dnia 25 października 2011 r. w sprawie ustalenia zasad przyznawania i pozbawiania stypendiów sportowych dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, jako niezgodnej z przepisem art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 października 2011 roku Rada Miejska w Łaziskach Górnych podjęła uchwałę w sprawie ustalenia zasad przyznawania i pozbawiania stypendiów sportowych dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym. Przepisem § 8 Regulaminu stypendiów sportowych za osiągnięcia sportowe stanowiącego załącznik do uchwały wskazano, że miesięczna wysokość stypendium sportowego wynosi do kwoty 800 złotych brutto. W dalszej części ustalono, że ostateczna wysokość stypendium będzie zależała od osiągniętego wyniku sportowego oraz wysokości kwoty zapisanej na ten cel w budżecie. W przepisie § 5 ust. 6 lit. c Regulaminu zaś przewidziano, że ustalenie tej wysokości z uwzględnieniem zasad, o których mowa w § 8 Regulaminu, należy do zadań Komisji stypendialnej. Rada zatem określiła jedynie górne granice wysokości stypendium sportowego, kompetencję zaś ustalenia właściwej wysokości stypendium przekazała Komisji Stypendialnej.

Podstawę prawną do podjęcia uchwały w sprawie stypendiów sportowych stanowi przepis art. 30 ust. 3 tej ustawy o sporcie. Zgodnie z jego brzmieniem rada gminy ustala stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe, w tym stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym. Uchwałą określa szczegółowe zasady, tryb ich przyznawania i pozbawiania oraz ich rodzaje i wysokość, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Organ jednostki samorządu terytorialnego jest zobowiązany uwzględnić wszystkie elementy zawarte w przepisie upoważniającym. Wskazany wyżej przepis ustawy jest normą o charakterze iuris cogentis i zawiera jednocześnie upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego. Z uwagi na to uregulowania wydawanego na jego podstawie aktu prawnego powinny być sformułowane w taki sposób, aby kompleksowo wypełniały zakres przekazanych przez ustawodawcę uprawnień. Niespełnienie natomiast którejkolwiek z przesłanek w nich zawartych skutkuje bezwzględną nieważnością uchwały.

Tymczasem w opinii organu nadzoru przedmiotowa uchwała nie wyczerpuje w pełni dyspozycji przepisu art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Przyjęte przez Radę postanowienia nie określają w sposób prawidłowy wysokości nagród. Rada bowiem określiła jedynie górną granicę wysokości

stypendium. Nie uwzględniono w przypadku wysokości stypendium ani znaczenia danego sportu, ani również osiągniętego wyniku sportowego. Tym samym brak jakiegokolwiek punktu odniesienia, w oparciu o który byłoby możliwe wartościowanie nagradzanych dokonań. Rada wskazała górną kwotę stypendium – nie przewidziała jednak – poza wzmianką, że ostateczna wysokość będzie uzależniona od osiągniętego wyniku sportowego i zabezpieczonych na ten cel środków w budżecie - żadnych ustawowych przesłanek, od zaistnienia których uzależnione byłoby przyznanie stypendium w określonej wysokości. W ten sposób Rada nie posłużyła się żadnym kryterium ocennym pozwalającym na prawidłowe przyznawanie nagród, czym w istocie pozbawia unormowania przedłożonego aktu również kolejnego obligatoryjnego elementu uchwały, a mianowicie zasad przyznawania nagród. Z literalnego brzmienia art. 31 ust. 3 ustawy wynika, iż rada gminy wypełniając delegację ustawową, bierze pod uwagę: znaczenie danego sportu dla danej gminy oraz osiągnięty wynik sportowy - i dopiero w odniesieniu do tych czynników określa szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów, nagród i wyróżnień. Zatem wysokość stypendiów powinna być uzależniona od znaczenia danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego, jak również od osiągniętego wyniku sportowego i powinno to zostać określone w uchwale organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Ustawa o sporcie po raz pierwszy wprowadziła warunkowanie wysokości stypendiów od znaczenia danego sportu oraz od osiągniętego wyniku sportowego. Poprzednie uregulowanie tej kwestii nie przewidywało konieczności takich unormowań, pozostawione to było uznaniu organów przyznających dane nagrody i stypendia. Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż celem wprowadzenia warunkowania wysokości nagród i stypendiów było jasne określenie w uchwale, jakie stypendium może uzyskać dany zawodnik osiągając określony wynik sportowy, wiedząc przy tym jakie znaczenie dla jednostki samorządu terytorialnego ma dany sport. Według aktualnego stanu prawnego tylko organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ma możliwość stanowienia o wysokości stypendiów i nagród, które są przyznawane na podstawie zawartych w uchwale zasad i trybu.

Przyjęte przez Radę postanowienia określają jedynie górny próg stypendium, a nie jak tego wymaga ustawa – jego ostateczną wysokość. Co więcej swoje uprawnienie do określenia tej wysokości Rada przekazała Komisji Stypendialnej. Właściwa wysokość stypendium zatem będzie znana jedynie tej Komisji i to dopiero na końcowym etapie przyznawania stypendium. Jest bowiem ona zależna w istocie od ilości stypendystów oraz od wielkości środków przeznaczonych na ten cel w budżecie Gminy. Sytuacja taka w świetle unormowań ustawowych i przyznanej organowi stanowiącemu delegacji nie może mieć miejsca. Jak wcześniej podniesiono uchwała w powyższej materii jest aktem prawa miejscowego, co stawia przed organem ją stanowiącym określone wymogi w zakresie formułowanych w niej norm. Normy te muszą być przede wszystkim znane ich adresatom. Wysokość stypendium zatem powinna zostać określona precyzyjnie w uchwale - bądź przez wskazanie kwoty, jaką otrzyma osoba uprawniona za swoje osiągnięcia, bądź przez określenie sposobu jej wyliczenia. Jednakże wartości, które posłużą temu wyliczeniu muszą być możliwe do ustalenia przez każdego adresata tej uchwały i to na każdym etapie jej obowiązywania i stosowania. Kompetencje w tym zakresie w myśl w/w delegacji ustawowej przysługują oczywiście wyłącznie organowi stanowiącemu, który nie może ich przekazać innemu organowi. Tymczasem w przedmiotowej sprawie zachodzi *sui generis* subdelegacja przyznanych mocą ustawy kompetencji prawotwórczych dla Komisji Stypendialnej, co w demokratycznym państwie prawnym nie jest dopuszczalne (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 19 maja 1998 r., U 5/97, OTK ZU 1998, nr 4, poz. 46). Tak jak nie jest dopuszczalne w państwie prawnym zamieszczanie w rozporządzeniu, jako akcie wykonawczym, upoważnienia do podejmowania określonych działań przez inny podmiot i wyposażanie go w kompetencje wykonawcze, tak też nie jest to dopuszczalne w uchwałach organów samorządu terytorialnego. Jeżeli bowiem akt o randze ustawy zawiera upoważnienie do stanowienia prawa, określa organ właściwy do wydania tego aktu i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące jego treści, to regulacja na poziomie aktu

wykonawczego nie może przekazywać powierzonych ustawą kompetencji innym podmiotom. Nie może ich również upoważnić do uściślenia, czy syntetyzowania przepisów (por. wyrok NSA 9 marca 1994 r., sygn. akt II SA 1373/93 Prokuratura i Prawo 1995/5/61; wyrok NSA z 23 października 1992 r., sygn. akt II SA/Wr 1057/92 ONSA 1992/3-4/94, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 3 listopada 2008 roku, sygn. akt IV SA/GL 456/08, publikowany w bazie orzeczeń). Przekazanie przez Radę jej uprawnień Komisji Stypendialnej należy więc uznać za niezgodne z prawem.

W świetle powyższych wyjaśnień należy uznać, że nieprawidłowe określenie w przedmiotowej uchwale wysokości stypendium pozbawi ją elementu obligatoryjnego wymaganego art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Brak z kolei tego elementu wpływa na ocenę legalności całego aktu, skutkując koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Mając na uwadze powyższe stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Łaziskach Górnych
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału
Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak